

Voernijd en prooinijd

Waarom hebben honden voernijd?

Het verdedigen van eten en/of de voerbak (voernijd of baknijd) is probleemgedrag wat veel voorkomt. Dat dit vaak problemen geeft, komt omdat het verdedigen van eten voor een hond een natuurlijke reactie is. Iets wat je gevonden of gekregen hebt, dat is van jou en mag je houden en ook verdedigen. Of een hond dat ook daadwerkelijk doet, heeft niets te maken met rangorde en/of dominantie. Of een hond wel of geen baknijd heeft, hangt vooral af van de vraag hoe belangrijk de hond zijn eten vindt. Vindt hij het de moeite om er een conflict voor aan te gaan? Daarnaast spelen leerervaringen ook mee in hoe sterk (en snel!) baknijd zich ontwikkelt. Als de hond een keer gromt als een persoon of andere hond in de buurt van de voerbak komt en diegene trekt zich terug, dan leert hij dat grommen werkt en zal hij dit de volgende keer weer doen.

Een natuurlijke reactie, maar uiteraard niet gewenst in onze maatschappij. Dus moet u dit gaan voorkomen!

Vroeger werd geadviseerd om de bak steeds weg te pakken en dan weer terug te zetten. Dit is echter achterhaald en inmiddels weten we dat het oefenen van wegpakken het ontstaan van baknijd juist stimuleert. De hond leert zo dat hij het risico loopt dat u zijn voerbak af komt pakken als u in de buurt van de voerbak komt en er dus juist alle reden is om zijn eten te verdedigen. Daarnaast zorgt het er ook voor dat veel honden gaan schrokken. Je moet namelijk als hond zorgen dat je zo snel mogelijk je bak leeg eet, want anders kan het wel eens afgepakt worden. Het naar binnen schrokken van het eten verhoogt (vooral bij de grote rassen) het risico op een maagtorsie en is dus ook nog gevaarlijk.

U kunt een hond dus beter van begin af aan leren dat mensen in de buurt van de voerbak betekent dat er juist leuke dingen gaan gebeuren, dat het prettig is en er extra lekkere dingen gaan komen en dat u zeker niets af komt pakken.

Voernijd voorkomen

Hoe leert u uw hond ontspannen te blijven, terwijl hij staat te eten met mensen in de buurt? Geadviseerd wordt om een pup (of herplaatser) de eerste 2 weken uitsluitend uit de hand te voeren. Hierdoor leert de hond dat uw handen lekkers geven en niet van hem komen afpakken en het is goed voor de onderlinge band: de hond associeert u en uw handen met positieve dingen, namelijk eten. Daarna geeft u de hond een handje voer in zijn bak en als hij dat op heeft, dan geeft u het volgende handje, totdat hij zijn hele maaltijd gehad heeft. Na enkele maaltijden geeft u de volgende hand steeds wat sneller, dus terwijl de hond nog staat te eten, gooit u de volgende hand er al bij. Dan leert de hond dat een hand in zijn bak tijdens het eten betekent dat hij nog meer krijgt.

Er is dus geen enkele reden om agressie in te zetten! Vervolgens geeft u de hond zijn volledige portie in zijn voerbak en terwijl de hond staat te eten, gooit u wat extra lekkers (hondenkoekje, stukje gedroogd vlees, worst, kaas, etc.) in zijn bak erbij. Wissel af met erbij blijven staan of juist een keer weglopen en dan terugkomen en wat extra lekkers erbij gooien. Zorg dat u met vrolijke stem tegen de hond praat, zodat hij niet schrikt en weet dat u met goede bedoelingen komt. Als uw hond ontspannen is, dan kun u hem ook even kort aaien tijdens het eten terwijl u met uw andere hand wat extra lekkers erbij gooit. De hond dient door ervaring te leren dat u niks af komt pakken, maar juist wat lekkers komt brengen!

Let bij het opvoeren van de prikkel wel altijd goed op uw hond. Het is belangrijk dat de hond tijdens de oefeningen altijd ontspannen blijft (en dus bijvoorbeeld niet verstart of stopt met eten) en met een neutrale lichaamshouding uw aanhalingen ondergaat!

Zo bouwt u het langzaam op en treedt er bij de hond gewenning op en leert hij u te vertrouwen in en rondom zijn voerbak.

Oefen dit eerst met één persoon, vervolgens met alle andere gezinsleden en tot slot ook een paar keer met visite. Zo leert de hond dat alle mensen in de buurt van de voerbak leuk zijn. Mensen bij de voerbak betekent extra lekkers en geen bedreiging.

Prooinijd of ruilen?

Het niet af te willen geven van een prooi (bijvoorbeeld een kluifje of een speeltje) is gedrag wat we ook vaak zien bij pups/jonge honden. Dat kan zich uiten door het grommen of ontbloten van de tanden als je een 'prooi' hebt en door iemand benaderd wordt, maar ook het wegrennen van een hond met een speeltje als u de hond wilt benaderen is een (milde) vorm van prooinijd.

Daarom is het belangrijk dat u de hond aanleert dat het geen drama is om zijn lekkers of zijn speelgoed af te geven.

Dit doet u door de hond te leren ruilen. Begin met speelgoed. Zodra de hond een speelgoedje heeft, biedt u hem met een hand iets extra lekkers aan (kaas, Rodi-worst o.i.d.). Als hij dat wil pakken moet hij zijn speelgoed los laten.

Zodra hij het lekkers pakt en zijn speelgoed los laat, zegt u "Los" en pakt u met uw andere hand zijn speelgoed. Zodra hij zijn extra lekkers op heeft, geeft u hem zijn speelgoed weer terug. Als dit goed gaat met verschillende speeltjes, dan oefent u dit op dezelfde manier ook met kluifjes. Begin dan met een kluif die matig lekker is en maak het stapsgewijs moeilijker. Zorg steeds dat u iets heeft om te ruilen wat lekkerder is dan de betreffende kluif!

Op die manier leert de hond dat het niet erg is om af te geven wat hij heeft, want hij krijgt er wat extra lekkers voor terug en direct daarna krijgt hij ook zijn eigen speelgoed of kluif weer terug.

Oefen dit na een paar keer ook zonder dat u lekkers in uw hand heeft. Vraag de hond eerst om los te laten en pak daarna pas wat lekkers als beloning. Blijf voorlopig wel belonen voor het loslaten, totdat de hond het commando echt feilloos beheerst en allerlei dingen in verschillende situaties op commando loslaat.

Mocht de hond niet te motiveren zijn met voer, dan kunt u natuurlijk ook altijd ruilen met ander speelgoed.

Als dit lukt met eigen speelgoed, dan kunt u dit ruilen vervolgens ook gebruiken met 'gevonden voorwerpen' bijvoorbeeld als de hond de afstandbediening heeft. Uiteraard geeft u de afstandbediening dan niet meer terug, maar een eigen speelgoedje. Maar dat weet de hond niet, op het moment dat hij de afstandbediening los laat.

Hetzelfde geldt als een kind bijvoorbeeld een keer zijn kluifje of speelgoed afpakt. De hond weet dan niet dat het kind niet van plan was te ruilen, maar dan is het moment van afpakken al voorbij en zal hij niet meer kunnen grommen of happen naar het kind. Uiteraard is het aan de ouders om de hond hierna flink te belonen en de kluif of het speelgoed weer terug te geven. Nog beter is natuurlijk voorkomen dat kinderen iets van de hond afpakken!

Het intrainen van het ruilen is daarnaast ook de eerste aanzet om de hond te leren apporteren. Een spelletje wat ook veel honden leuk vinden, wanneer u dat op de juiste manier stimuleert!

Hoe snel u bovenstaande stappen kunt doorlopen, is vooral afhankelijk van het karakter van de hond en de eerdere leerervaringen. Heeft uw hond al baknijd of prooinijd? Vraag dan altijd hulp en advies aan ons!